24րդ ՏԱՐԻ — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 25 ՆՈԵՄԲԵՐ 1893 — ԹԻՒ 647

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ՅՈՎՀՈՒՆՆԻՍ ՇԱՀՆԱԶԱՐ

ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ, ԷՍԿԻ ՊԱՆԿ ՕՍՄԱՆԻ
Ամբագրութեան ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն եա չի դարձուիր

Bureaux du Journal « HAÏRÉNIK »
GALATA, ancien local de la BANQUE IMP. OTTOMANE

10 ՓԱՐԱՅ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ
ՕՐԱԳԻՐ
ԱՋԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Պոլսոյ համար ..... 300 թիւ. 75 դրշ. Մէկթիւ
» » ..... 150 » 40 » »
Գաւառներու ..... 300 » 100 » »
» ..... 150 » 50 » »
» ..... 75 » 25 » »
Օտար երկրաց ..... 300 » 25 ֆրանկ
Թղթատարի ծախքը խմբագրութեան վրայ
(Դրամի փոխարէն փոստային փուլ կ'ընդունուի 100 դրշ.ի տեղ 115 դրշ.)։

غلطه ده اسکی بانق عثمانیه
عزیزیه جنبه سی نومره سی

10 ՓԱՐԱՅ

ՆՈՐ ԱՐՀԵՍՏՆԵՐ

Միայն մեր մէջ չէ որ կը տեսնուին բան գործ չունեցող խեղճ տղաքներ ու աղջիկներ որք դատարկ դատարկ կը շրջին, անօգուտ անպէտ ո՛և է բանի։ Այդ դասակարգը չատ բազմաթիւ է ամէն ժողովրդի մէջ։ Մանաւանդ զարդացած ազգերն են որ անգործներու ահագին թիւ մը կը պահեն։ Բայց տարբերութիւնը սա է որ ուրիշները իրենց աչքին առջևէ ունին անգործներու կացութիւնը որ իրենց մտածութիւն կը պատճառէ։ Սկսած են բազմաթիւ ըլլալ անոնք որ մարդասիրութենէ կամ ուրիշ նկատումներէ դրդուած, մանաւանդ վերջի ժամանակներս, անգործներու կամ քիչ վարձատրուողներու վիճակին վրայ կը խորհին։

Անգործութեան պատճառներուն մէջ չէ՞ միթէ նաև երկու սեռէ չատ մը երիտասարդներու ո՛և է գործի անյարմարութիւնը։ Այս չարիքը մասամբ դարմանելու համար է որ հաստատուած են ամէն կողմ արուեստանոցներ որոնցմէ մէկն ալ մերինն է։

Այդ հաստատութիւնը իր բոլոր թերութիւններովը մէկտեղ գրաւած է հանրային համակրութիւնը վասն զի պէտք մը գոհացնելու կը ծառայէ և պիտի կրնայ քննադատութիւններու չնորհիւ բարեփոխուիլ հետզհետէ և ինչչափ կարելի է ընդարձակօրէն ծառայել իր նպատակին։

Բարիզի մէջ այս օրինակ հաստատութիւններ կան, և այս օրերս անոնցմէ մէկու մասին տեսանք չարք մը քննադատութիւններ որոնցմէ մենք ալ անչուշտ կրնանք օգտուիլ։

Իգական սեռի արուեստանոցներուն մեծ պակասութիւնն է, կ'ըսեն, որ ասեղը միայն կը համարին չահու աղբիւր։ Ամէն աշակերտուհի դերձակ է, ուստի եւ պէտք եղածէն աւելի քանակութեամբ կը գտնուին հրապարակին վրայ այդ կարգի արհեստաւորները։ Հիմա կարի մեքենաները այնքան կատարելագործուած են և հարստարուեստութիւնը այնքան զարգացած է որ մէկ գործաւորուհի կը բաւէ ընելու համար այն աշխատութիւնը որուն չէին օգտեր ժամանակաւ 30 աշխատաւոր. փոխանակ աւանդական դրութեան մը հետեւելու, ինչո՞ւ համար արուեստանոցները, կ'ըսէ բարիզեան հրապարակագիրը մը, չեն ընթանար յառաջդիմութեան հետ, չեն նայիր չորս կողմերնին թէ ի՞նչ նոր գործի պէտք կայ։

Ծիչեալ հրապարակագիրը ըսածն ապացուցանելու համար առաջ կը բերէ օրինակ մը զոր մենք ալ կը ներկայացնենք մերիններուն։ Անկէ կրնան օգտուիլ եթէ ոչ այժմ գէթ օր մը, մեր աղջիկները և անոնցմէ աւելի մեր այն պատանիները որք ուրիշ լաւագոյն բան մը ընելու ընդունակութիւն չունին։

Վերջի տարիներս սկսան մեծ ընդունելութիւն գտնել գրի մեքենաները, որոնց վրայ թէև մենք գաղափար չունինք, բայց Պոլսոյ եւրոպական վարչութիւններուն մէջ սկսած են սովորական ըլլալ։ Վաճառականութիւնն ալ մեծապէս կ'օգտուի այդ մեքենաներէն։ Բայց ընդարձակ գործ ունեցողներուն համար սղագրութիւն գիտցող պաշտօնեաներու պէտք կայ։

Վաճառականը իր նամակները բերանացի կ'ըսէ գրագրի մը որ սղագրութեամբ չուտ մը կը գրէ ու յետոյ զայն կ'արտագրէ մեքենայի միջոցաւ։ Այսպէս ահա վաճառականը, կամ սեղանաւորը փոխանակ երկար բարակ տուն տալու դրագրի մը, ու յետոյ անոր չարադրածն ալ աչքէ անցընելու կամ փոխելու, անմիջապէս դրել կուտայ բերանացի ըսածները։

Ինչպէս որ կարի մեքենաները հիմա ընդհանրացած են, գրի մեքենաներն ալ մօտաւոր ապագայի մը մէջ կը կարծուի թէ պիտի դըտնըլին ամէնուն քով։ Սղագրութիւն գիտցողներուն համար մասնաւորապէս ապրուստի նոր միջոց մը կը պատրաստուի։

Չենք կարծեր որ մեր ընկերականութիւններուն համեմատ աղջիկները կարենան վաճառատուներ գրագրութիւն ընել, բայց սղագրութիւն ու գրի մեքենայ դործածել սորվելովնին ոմանք չեն ըներ. և աւելի լաւ է նախապատրաստութիւնն անցնիլ քան թէ ողորմելի մնալ։ Կարելի չէ՞ որ Պոլսոյ Հայ աղջիկները իրենց ֆրանսերէնին միացնելով այս երկու արհեստները կարող ըլլան իրենց հացը մը ճարել։

Այս օրինակը առաջ կը բերենք ոչ թէ անպատճառ անոր գործադրութիւնը յանձնարարելով, այլ ցոյց տալու թէ արուեստանոց մը միօրինակ պէտք չէ ըլլայ, միանգամայն անոր տնօրէնները աչքերնին չորս բանալու են թէ ո՞ր արուեստները կ'ելլեն, որո՞նք աւելի չալող ապագայ մը կը խոստանան։ Մենք տակաւին նոր ձեռնարկ մըն է կ'ընենք. հասած դերձակուհիները շատ չեն մեզի համար, բայց եթէ առեն անցնի, եթէ նմանօրինակ ուրիշ հաստատութիւններ ալ հիմնըլին, այն առեն դերձակուհիները կը հասնին այն վիճակին զոր ունին մեր պատանիները որք օտար լեզուներ գիտեն բայց իրենց ծառայութիւններուն պէտք ունեցող չը կայ, վասն զի շատ են գիտցողները։

ՄԵՄԱՄԱԼ ՀԱՐՄՆԻԻՆԵՐԸ

Կեսարիայի առաջնորդ Տ. Տրդատ վարդապետ այս վերջերս չորս հինդ անգամ քարոզ խօսեր է մեծամասն հարսնիքներու վատ սովորութեան վրայ, որ մեզ հիններէն եկած է, չատ մը ուրիշ սրբագրութիւններու կարօտ սովորութիւններու հետ։ Հայր սուրբը աշխատեր է համոզել կեսարացիները, հարսնիքներուն անտեսական կողմին վրայ խօսելով։ Հարկ չկայ ըսել թէ ո՛րքան համոզիչ փաստն է այս ամէն տեղի հայերու եւ նամանաւանդ կեսարացիներուն համար, որոնք ապաքէն ըմբռներ են թէ կրնան աշխարհիս էն երջանիկ ամուսնութիւնը կատարել, առանց ստիպեալ ըլլալու որ դրացիները, ծանօթներն ու բարեկամները հրաւիրեն գալ այդ տեղի, խմել, զինովնալ փեսային ու կնքահօր քսակէն։

Շատ տեղեր, երիտասարդներ ամուսնանալու գաղափարէն եա կը կենան, հարսնիքի պարտաւորիչ այդ մեծ ծախքերն ընելու անկարող ըլլալնուն։ Հայր սուրբը մեծ ծառայութիւն մը ըրած եղաւ այդ կարդի երիտասարդներուն, ազատելով զիրենք այդ սովորութեան լուծէն որ խեղճերուն վզին վրայ ծանրացած կը մնար։

ՍԵՐԱՍՏԻԱՑԻ ԿԱԼՈՒԱԾՆԵՐԸ

Մէկ քանի տեղերէ մեզ կ'ըսեն թէ ինչ որ ըսենք, գրենք Սերաստացիներուն համար, պիտի մնայ անօգուտ եւ անլսելի այսօր ալ վաղն ալ։ Եւ այս, գիտէք ինչո՞ւ.— պարզապէս անոր համար որ բուն խնդիրը զրամական է, եւ զրամական խնդիրն ալ առաջնորդական է։ Թէ ինչպէս,— աւասիկ։ Ինչ որ հայ հասարակութեան ծանրականութիւնն է, խաղաթ, պանդոկ եւայլն, կը գանուի առուն ան անձերուն ձեռքը։ Այս անձերն ալ այդ ազգային կալուածները կը նկատեն որպէս իրենց ծանրականութիւնը։ Երբ առանձ կալուածներու հասոյթէն կը հանեն մաս մը եւ կուտան զայն ըզպրոցներու հոգաբարձութեան, չնորհք մը ըրած ըլլալու համար կ'առնեն։ Ի հարկէ, կը հանդիպի երբեմն որ խիղճ ունեցող քանի մը Սերաստացիներ կ'ուզեն մէջ մտնել, ազգային կալուածներու մատակարարութիւնը ձեռք առնել, բարւոքել, հասոյթները չատցնել. այդ ամէն բարի կամքերը կ'երթան կը խորտակին Առաջնորդին անտարբերութեան դէմ, ինչպէս ծովու ալիքները ժայռի մը դէմ։ Այս անձերն ու առաջնորդը կազմած են չատ օրտագրաւ համաձայնութիւն մը, որու անդամներն իրարու հետ մասնաւոր կերպով հաչտ եւ խաղաղ կ'ապրին, որպէս զի ոչ կալուածներու մատակարարութեան խնդիրը ծագի, ոչ ալ առաջնորդական փոփոխութեան փորձ մը ըլլայ։ Այս այսպէս եղած է տարիներէ ի վեր։ Հարկ չկայ ըսել որ այս համերաշխ միաբանութիւնը չատ սուղի նստած է ամբողջ Սերաստիայի անցեալին մէջ, եւ կը չարունակէ միշտ մեծապէս վնասել ներկային մէջ ալ բոլոր նոր ձեռնարկին, որուն կրթական վիճակին կարելի չէ բնականաբար լաւացում մը բերել, առանց զրամի։

Անցեալները կը գրէինք թէ Ակնեցիք ապաստարի մը թոշակով դպրատուներ պահելու միջոցը գտած են, Սերաստացիք ալ անոնցմէ պակաս չեն մնար այս կարգի հրաշագործութեանց մէջ։ Մեզ կը գրեն որ, ի բաց առեալ երկու երեք դպրատուներ, միւսներուն թոշակը երբ կը բարձրանայ կ'ելլէ մինչեւ 200 դրուշ, եւ երբ կը խոնարհի, կ'իջնէ մինչեւ 40 դրուշ, որոնցմէ ոմանք ալ ամսականացած են։ Դէթ այդ խղճալի 40 դրուշի կամ 200 դրուշի ամսականն իր ժամանակին վճարուէր։ Այդ կանոնաւորութիւնն ալ չկայ։

Կը լսենք նաեւ թէ ազգային կալուածներու ամբողջ հասոյթն ալ, եթէ գանձուի, պիտի բաւէ մինչեւ ներկայ ամսուս վերջը։ Գալ ամիսէն սկսեալ, դպրոցական պաշտօնեայք պիտի վարժուին ապրելու առանց բան մը ուտելու եւ բան մը խմելու։ Այս ալ հրաշք մը պիտի ըլլայ, որուն անչուշտ Սերաստացիք չուտով պիտի հաւատան, Սերաստացիք որ այնքան աղանդներ գրկերնուն մէջ մեծցուցեր եւ հասցուցեր են։

ՏՐԱՊԻԶՈՆԻ «ՀԱՑՈՒՀԻՆԵՐԸ»

Ամիս մը կայ, Թղթակցութիւն մը հրատարակեցինք ուր Տրապիզոնցի մը իգական սեռին կողմէ կրթական գործին համար համակրութեան մը գոյութիւնը իմացնելով հանդերձ, կը գանգատէր որ եռանդն հոն վաղանցուկ է, թէ ժողովի, դիւանի խնդիրները ժամանակը կը լափեն առանց արդիւնք մը երեւան հանելու։

Այս անհաճոյ դիտողութեան կը պատասխանէ տիկին Ա. Թ. երկար նամակով մը, ուր ի միջի այլոց Տրապիզոնի հայ կիներու ընկերութեան նախանձախնդիր այդ յարգելի անդամը իրաւամբ կ'ըսէ.

«Նպատակին համապատասխան աշխատութեան մասին, յօդուածագիրը չենք գիտեր ի՞նչու կասկածանքով կը վերաբերի։

«Թող բարեհաճի, եթէ չէ տեսած ու լսած, դիմել այն աղբատ ու որբ ընտանիքներուն, որոնց զաւակները ընկերութիւնը տարին երկու անգամ ատքէն մինչեւ գլուխը նորած է եւ կը նորէ. թող դիմէ զարձեալ թէ քաղաքի եւ թէ մի քանի գիւղերու աղքատ սաներուն, որոնց օգնած է ընկերութիւնը դպրոցական պէտքեր հայթայթելով, ի հարկէ իր կարողութեան չափով։

«Ի դէպ է յիշել որ ընկերութիւնը պատրաստ էր անցեալ տարի դպրոց մը բանալ Իլէ գիւղին մէջ, եթէ քոլերան վրայ հասած չըլլար։ Եթէ կը պահանջուի որ ընկերութիւնը իր ուժէն վեր եւ ժամանակէն առաջ մեծ գործեր ցոյց տայ, այդ անիրաւ պահանջ մը կ'ըլլայ. ո՞ր հաստատութիւնը զրամական կատարեալ ուժ մը կազմելէ առաջ՝ կրցեր է մեծ թափչքներ ունենալ դէպի նպատակը։ Յօդուածագիրը աւելի առաջ երթալով կ'երեւակայէ վայրկեան մը ուր ոգեւորութիւն եւ եռանդ կը թուլնան, եւ այս կը վերագրէ նպատակի եւ պարտականութեան գիտակցութեան բացակայութեան։ Ընկերութիւնը իր գոյութիւնը ունենալէ ի վեր չէ ունեցած վիճակ մը ուր տիրած ըլլայ թուլութիւն կամ թէ քայքայում սպառնացող վտանգ մը. ընդհակառակը տարուէ տարի յառաջ երթալու ձգտումն ու եռանդը միշտ վառ մնացած են։ Ասոր կենդանի ապացոյցն է անդամներու թիւին աճումը եւ տնօրէն ժողովներու յաջորդաբար կատարած գործերը։ Ընկերութեան մեծամասնութիւնը կազմած են միշտ օրիորդներ եւ նորատի տիկիններ, որք ունեցած են եւ ունին նպատակի գիտակցութիւն եւ բնականաբար առաջ չնորհիւն է որ ընկերութիւնը պահած է իր գոյութիւնը։ Իրաւ է թէ պարտականութեան գիտակցութիւնը, այն որ գաղափարական է եւ որ քաղաքակրթութեան բարձր առտիճանին հասած ժողովուրդներու վրայ կը տեսնուի, կը պակսի մեզ, մենք ալ ատոր դէմ այս կ'ըսենք. Ի՞նչ, փոսո՞ էք դեղէական սեռէս և ի՞նչ կը պահանջէք։»

Փաքր մանրամասնութիւն մըն ալ։ Յօդուածագիրը գրած էր թէ Նազարեանց Մաթէոս եպիսկոպոսի օրով կազմուած ընկերութիւնը անյայտացաւ իր կարի մեքենայով եւ 30-40 ոսկի պահեստի գումարով։ Այս կէտին վրայ ակնարկ մը կայ։ Սոյն ընկերութեան նիւթական գոյքերն անկորուստ պահուած են, իսկ ունեցած 70 ոսկի դրամագլուխէն ալ 30 ոսկին տրուած է ազգային չէնքերու չինութեան եւ մնացորդ 40 ոսկին ալ կը գանուի վաճառական Ա. էֆէնիներուքով ու քիչ ժամանակէն պիտի առաջարկուի։

ՈՒՍՈՒՑՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՆԵՐ

Եւրոպայի չատ վարժարաններու մէջ, տեսուչը կը հաւաքէ երբեմն երբեմն իր վարած հաստատութեան բոլոր դաստատուներն ու անոնց հետ վիճաբանութիւն կը բանայ դաստիարանդութեան եղանակին, աւանդութիւնք նիւթերուն, աշակերտներու բարքերուն և անոնց աղնուացման, մէկ խօսքով, դպրոցական բոլոր նիւթերու վրայ։ Այս վիճաբանութեան կը մասնակցի էն մեծ ուսուցիչն ինչպէս էն փոքրը— գործ մը որ երկու տեսակ օգուտ կ'արտադրէ։ Նախ ուսուցիչներն իրենք կը լուսաւորուին և յետոյ դպրոցին մէջ եղած ամէն գործ, լաւն ալ վատն ալ, երեւան կը բերուի, ուրուն գարման մը փնտռելով, դպրոցին աստիճանական լաւացումը, բարձրացումը առաջ կը բերեն։

Այս չատ յանձնարարելի սովորութիւնը սկսեր է հաստատ հիմ դնել Իտրինէի հայ վարժարանին մէջ, որու հոգաբարձութիւնը գործին բոլոր կարեւորութիւնն ըմբռնած կը նախագահէ միշտ ուսուցչական գումարումներուն։

Դաստատու մը խօսելով այս ժողովներու մասին, կը գրէ մեզ հետեւեալը.

Ստացայ այդ ժողովի համար հրաւիրագիր մը, որու պարունակած օրակարգն էր հետեւեալը.

1. Վարժարաններու տեսուչը (Հէրոյեան էֆէնտին) պիտի խօսի դաստատութեան մեթոտին վրայ։

2. Տեսչական նկատողութիւններ.

3. Ամէն ոք կարող է իր դիտողութիւնները ներկայել։

Կիրակի, եկեղեցիէն ելլելով, կ'երթամ յիշեալ ժողովին վայրը ուր ներկայ են հոգաբարձութիւնն ու մի.ս ուսուցչուհիները։ Ըստ օրակարգին կը խօսի Հէրոյեան էֆէնտի, կարծիքներ կը փոխանակուին աշակերտներու եւ աշակերտուհիներու վրայ տնտնուած թերութիւններու մասին, անոնց դարմաններուն վրայ կը մտածուի, եւ կը յանձնարարուի գործադիր իշխանութեան —տեսչութեան— ի գործ դնելու խորհուած միջոցները։ Այսպէս արդէն բարեփոխութիւն ձեռք բերուած ըլլալուն՝ յաջորդ նստին հարկ չէ մնար նոյն նիւթին վրայ խօսելու։

Երկրորդ նստին մէջ տղայոց մասնաւոր զարգացումն է որ մեր խորհրդակցութեան նիւթ կ'ըլլայ. ամենատարին կարգը կրօնագիտութեան վրայ քննութեան կ'ենթարկուի, որու աստղատումէն յետոյ ժողովին ամենապատը ընդարձակ բանախօսութիւն մը կը կարդայ նիւթ ունենալով դասախարակներու, մանաւանդ կրօնուսոյց գասատարակներու բանելիք ընթացքը սանիկներու սրտին մէջ իրագէտ սպասուորելու համար կրօնի եւ բարոյականութեան ոգին։

Երրորդ նստին, ուրիշ կարգ մը քննութեան կ'ենթարկուի եւ նոյն դասի վրայ հարկ եղած դիտողութիւնները կը փոխանակուին դասատուներուն մէջ։ Չորրորդ նստին՝ աղջիկներու բարձրագոյն կարգը քննութիւն կ'անցընէ։ Ժողովին անդամներէն մին կը խօսի պաշտօնեաներու փոխադարձ յարաբերութեան վրայ, կը խնդրէ իր պաշտօնակիցներէն որ չանան իրենց ընթացքով միշտ բարի օրինակ ըլլալ սանիկներուն, որովհետեւ իրենց օրինակն է որ աւելի պիտի ազդէ անոնց քան իրենց բոլոր պերճախօսութիւնները։ Անչուշտ կարելի չէ ապահել

Ը. ՈՍԿԱՆ

ՍՊԱՍՈՂՈՎՄԱՆ ՄԵՔ

—Բայց ի՞նչպէս կրնաս դու զիս չճանչնալ, սիրելի՛ Մոսիմիք, դուն որ ինձմէ աւելի մեծ էիր, երբ ես տակաւին մանուկ էի, եւ ամէն օր կը տեսնէի քեզ մեր տան մէջ, ուր դուն ալ ինծի պէս հիւր կու գայիր։ Ես ալ քեզ կը տեսնէի, երբ ծնողքդ քեզ կը բերէին մեզ այցելելու։ Ես ալ քեզ կը տեսնէի, երբ դուն ալ ծնողքիդ հետ կու գայիր

Մարմինը դող եւ նեղ մը ինկաւ ամբողջ էութեանս վրայ։

Ինչո՞ւ ծանր եւ անհաճոյ պարտականութիւն մը կ՚ընծայէ ինծի հօրեղբայրս, որ ինծմէ աւելի ուրիշներ ունի իր շուրջը, որոնք կրնան աւելի յարմար ըլլալ այդ գործին համար։ Ինչո՞ւ ինծի կ՚ապաւինի, երբ գիտէ որ ես օտար եմ Պոլսոյ կեանքին, անոր սովորութիւններուն, անոր մարդոց։ Ինչո՞ւ ինծի կ՚ապաւինի, երբ գիտէ որ ես ոչ մէկ ծանօթութիւն ունիմ Պոլսոյ մէջ, որ ոչ մէկ ծանօթ ունիմ, որ ոչ մէկ բարեկամ ունիմ, որ ոչ մէկ ծանօթ տուն ունիմ, ուր կրնայի երթալ։ Ինչո՞ւ ինծի կ՚ապաւինի, երբ գիտէ որ ես ոչ մէկ ծանօթ ունիմ, որ ոչ մէկ բարեկամ ունիմ, որ ոչ մէկ ծանօթ տուն ունիմ, ուր կրնայի երթալ։ Ինչո՞ւ ինծի կ՚ապաւինի, երբ գիտէ որ ես օտար եմ Պոլսոյ կեանքին, անոր սովորութիւններուն, անոր մարդոց։ Ինչո՞ւ ինծի կ՚ապաւինի, երբ գիտէ որ ես ոչ մէկ ծանօթութիւն ունիմ Պոլսոյ մէջ

THE PATRIOTIC

ԿԵՆԴԱՆԻ ԶՈՒԳԱՐԱՆ ԵՒ ԽՆԱՅՈՂՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

«ՖՈՒՐՕՎՕՒ», ԱՇԽԱՐՈՒՆ ԱՑՍՈՂՈՒՆԸ ԸՆԿ.

ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՀՐԱՇԸՆ ԻՒ ՏԵՂԻՆ

Հիմնուած է Յունիս 1824ին

Գործադրուած կապիտալ 1,500,000 ոսկի.
Տարեկան իւրն ընդհանուր շրջանառութիւն 200,000

Կ՚ապահովագրէ ամէն տեսակ շէնքեր եւ կահ-կարասիներ ընդդէմ հրդեհի, ինչպէս նաեւ ապրանքներ ընդդէմ ծովու վտանգներու։

ՆՈՐ ՏԵՍԱԿ ՀՐԴԵՀԱՊԱՀՈՎԱԿԱՆ ՎՃՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

NO-TO-BAC

ՀԱՐՐԱՀԱՐ ԴԱՐՄԱՑՈՒՑԻՉ ՄԸ ՄԱՐԴՈՒ ՀԱՄԱՐ

Ծխախոտի ազդեցութիւնը կը մեղմացնէ եւ կը դարմանէ ամէն տեսակ ծխելու ախտեր։

Ինչպէս ուրիշ դարմանները կը վնասեն ստամոքսը, NO-TO-BAC ոչ միայն չի վնասեր, այլ կ՚ամրացնէ ստամոքսը։

Ծխելու ցանկութիւնը կը դադրեցնէ 48 ժամուան մէջ